EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 228/2013,

13. märts 2013,

millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 42 esimest lõiku, artikli 43 lõiget 2 ja artiklit 349,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Põllumajandusvaldkonna erimeetmed Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „alusleping") artiklis 349 osutatud liidu äärepoolseimate piirkondade asukohast tingitud raskuste kõrvaldamiseks on sätestatud nõukogu määruses (EÜ) nr 247/2006 ([3]). Kõnealuseid meetmeid on rakendatud piirkondlike toetusprogrammide kaudu, mis on peamine vahend kõnealuste piirkondade varustamisel põllumajandustoodetega. Võttes arvesse vajadust uuendada seniseid meetmeid, sealhulgas Lissaboni lepingu jõustumise tõttu, tuleks määrus (EÜ) nr 247/2006 kehtetuks tunnistada ning asendada see uue määrusega.

(2) Täpsustada tuleks peamised eesmärgid, millele liidu äärepoolseimate piirkondade toetamise korra elluviimine kaasa aitab.

(3) Samuti on vaja täpsustada kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmide (edaspidi „POSEI programmid") sisu, mille asjaomased liikmesriigid peaksid subsidiaarsuspõhimõtte kohaselt ja geograafiliselt kõige sobivamal tasemel välja töötama ning komisjonile heakskiidu saamiseks esitama.

(4) Liidu äärepoolseimate piirkondade toetamise korra eesmärkide paremaks elluviimiseks peaksid POSEI programmid hõlmama meetmeid, mis tagavad piirkondade varustamise põllumajandustoodetega ning kohaliku põllumajandusliku tootmise säilimise ja arengu. Asjaomaseid piirkondi käsitlevat kavandamistegevust tuleks ühtlustada ning komisjoni ja liikmesriikide vahelist partnerlust hõlmav lähenemisviis tuleks muuta süsteemseks.

(5) Kohaldades subsidiaarsuse ja paindlikkuse põhimõtteid, mis on äärepoolseimate piirkondade toetamise korra jaoks heaks kiidetud programmipõhise lähenemise alus, võivad liikmesriikide nimetatud ametisasutused teha selleks, et kohandada programmi vastavalt äärepoolseimate piirkondade tegelikule olukorrale, ettepanekuid programmi muutmiseks. Need ametiasutused peaksid saama POSEI programme kooskõlas administreerimise lihtsustamise põhimõttega muuta, seadmata ohtu POSEI programmide tõhusust ja neile eraldatud rahalisi vahendeid. Samadest põhimõtetest lähtuvalt tuleks programmide muutmise korda kohandada, et kajastada eri tüüpi muudatuste olulisust.

(6) Et tagada äärepoolseimate piirkondade varustamine oluliste põllumajandustoodetega ja leevendada nende äärepoolseimast asukohast tingitud lisakulusid, oleks asjakohane kehtestada tarnete erikord. Äärepoolseimate piirkondade erilise geograafilise asendi tõttu tekitab toiduks ja töötlemiseks ette nähtud ning toorainena kasutatavate oluliste toodete tarnimine täiendavaid veokulusid. Peale selle seavad äärepoolseimast asukohast, eelkõige saarelisest asendist ja väikesest pindalast tulenevad objektiivsed tegurid äärepoolseimate piirkondade ettevõtjatele ja tootjatele täiendavaid piiranguid, mis oluliselt pärsivad nende tegevust. Kõnealuseid pärssivaid piiranguid saab vähendada oluliste toodete hinna alandamisega. Tarnete erikord ei tohiks aga mingil tingimusel kahjustada kohalikku tootmist ega selle arengut.

(7) Erandina aluslepingu artiklist 28 tuleks sel eesmärgil vabastada kolmandatest riikidest imporditavad asjaomased tooted kohaldatavatest impordimaksudest. Tooteid, mis on liidu tolliterritooriumile sisse toodud seestöötlemise või tolliladustamise tolliprotseduuri alusel, tuleks nende päritolu ja nende suhtes liidu õiguse kohaselt kohaldatava tollirežiimi arvessevõtmiseks käsitada otse imporditud toodetena, et võimaldada tarnete erikorrast tulenevaid soodustusi.

([1]) ELT C 107, 6.4.2011, lk 33.
([2]) Euroopa Parlamendi 5. veebruari 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 25. veebruari 2013. aasta otsus.
([3]) ELT L 42, 14.2.2006, lk 1.

(8) Et saavutada äärepoolseimates piirkondades hindade alandamise eesmärki, leevendades piirkondade eraldatusest tingitud lisakulusid, tuleks anda toetust liidust pärit toodete tarnimiseks äärepoolseimatesse piirkondadesse. Toetuse puhul tuleks arvesse võtta äärepoolseimatesse piirkondadesse veo täiendavaid kulusid ja kolmandatesse riikidesse ekspordi hindu ning tooraineks ja töötlemiseks ette nähtud saaduste puhul äärepoolseima asukohaga, eelkõige saarelise asendi ja väikese pindala, raskete looduslike olude ja karmi kliima ning saarte hajutatusega seonduvaid lisakulusid.

(9) Toetus traditsioonilistele sektoritele on seda olulisem, et see võimaldab neil säilitada oma konkurentsivõimet liidu turul, kus nad konkureerivad kolmandate riikidega. Liikmesriigid peaksid aga programmide väljatöötamisel tagama võimaluste piires ka äärepoolseimate piirkondade põllumajandustegevuse mitmekesisuse.

(10) Äärepoolseimate piirkondade lõpptarbijatele kahjulikult mõjuvate spekulatsioonide ärahoidmiseks tuleks täpsustada, et tarnete erikorra alla peaksid kuuluma üksnes veatu, ehtsa ja standardse turustuskvaliteediga tooted.

(11) Ette tuleks näha kõnealuse korra toimimiseeskirjad, milles käsitletakse eelkõige ettevõtjate registri loomist ja sellise sertifikaadisüsteemi loomist, mis hõlmaks nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1234/2007 (millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus)) [1] artiklites 130 ja 161 osutatud litsentse.

(12) Tarnete erikorraga hõlmatud tegevuse järelevalvenõuetega on ette nähtud asjaomaste toodete halduskontroll nende importimisel ja äärepoolseimatesse piirkondadesse sisse toomisel, samuti nende eksportimisel ja kõnealustest piirkondadest välja viimisel. Selleks et erikorra eesmärke ellu viia, peaks selle korra majanduslikud eelised kajastuma ka tootmiskulude tasemes ja hindade languses lõpptarbija tasemel. Kõnealuseid majanduslikke soodustusi tuleks teha üksnes juhul, kui need tegelikult lõpptarbijani edasi kanduvad, ning seda tuleks asjakohaselt kontrollida.

(13) Kuna tarnete erikorraga hõlmatud kogused on piiratud äärepoolseimate piirkondade tarnevajadustega, ei tohiks see kord kahjustada siseturu nõuetekohast toimimist. Peale selle ei tohiks tarnete erikorra majanduslikud soodustused põhjustada häireid asjaomaste toodetega kauplemisel. Seepärast tuleks keelata kõnealuste toodete lähetamine või eksport äärepoolseimatest piirkondadest. Siiski tuleks nende toodete lähetamist või eksporti lubada juhul, kui tarnete erikorra tõttu saadud rahaline kasu hüvitatakse.

(14) Äärepoolseimate piirkondade vahelise kaubavahetuse võimaldamiseks tuleks lubada töödeldud toodete kaubavahetust kõnealuste piirkondade vahel. Samuti tuleks arvesse võtta äärepoolseimate piirkondade tavapäraseid kaubavoogusid nii piirkondliku kaubanduse kui ka tavapärase ülejäänud liitu või kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi ja lähetamise korral, ning tuleks lubada tavapärastele kaubavoogudele vastavat töödeldud toodete eksporti kõikidest kõnealustest piirkondadest. Selguse huvides tuleks täpsustada võrdlusperiood kõnealuste tavapäraselt eksporditud või edasisaadetud koguste määramiseks.

(15) Tuleks võtta kohased meetmed, et võimaldada suhkrutöötlemissektori ümberkorraldamist Assooridel. Meetmete puhul tuleks võtta arvesse asjaolu, et elujõulise suhkrusektori jaoks Assooridel on vaja kindlustada teatav tootmise ja töötlemise tase. Seda arvesse võttes tuleks Assooridel erandkorras jätkuvalt lubada suhkrusaadetiste edastamist liidu teistesse piirkondadesse, ületades viieaastase perioodi jooksul tavapäraseid kaubavooge ning nende suhtes kohaldatakse järkjärguliselt vähendatavaid aastasi piirmäärasid. Kuna edasisaadetavad kogused vastavad kogustele, mis on hädavajalikud kohaliku suhkrutootmise ja -töötlemise elujõulisuse tagamiseks ega ületa neid, ei avalda ajutise iseloomuga suhkrusaadetised Assooridelt kahjulikku mõju liidu siseturule.

(16) Assooride, Madeira ja Kanaari saarte varustamiseks ette nähtud kvoodivälise suhkru puhul tuleb jätkuvalt kohaldada imporditollimaksudest vabastamise korda. Ühtlasi tuleks lubada kohaldada Assooride suhtes toor-roosuhkru imporditollimaksudest vabastamist prognoositava tarnebilansi saavutamiseni.

(17) Siiani on Kanaari saartele tarnete erikorra alusel tarnitud tööstuslikuks töötlemiseks ette nähtud taimse rasvaga lõssipulbrit, mis kuulub CN-koodi 1901 90 99 (taimse rasvaga lõssipulber) alla. Selle kohaliku toidutraditsiooni tavapäraseks osaks muutunud toote tarnimist tuleks jätkuvalt lubada.

[1] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

(18) Kuna Réunioni toidutraditsioon põhineb riisil, riisi töötlemis- ja valgendamistööstusel on Réunionil pikk ajalugu ning Réunionil ei toodeta riisi kohalike vajaduste katmiseks piisavalt, tuleks vabastada kõnealuse toote import Réunionile kõigist tollimaksudest.

(19) Liidu poliitika äärepoolseimate piirkondade kohaliku tootmise toetamiseks hõlmab palju erinevaid tooteid ja meetmeid tootmise, turustamise ja töötlemise soodustamiseks. Need meetmed on olnud tõhusad ning kindlustanud põllumajanduse järjepidevuse ja arengu. Liit peaks jätkama nende tootmisviiside toetamist, sest see on äärepoolseimate piirkondade keskkonnaalase, sotsiaalse ja majandusliku tasakaalu olulisim tegur. Kogemus on näidanud, et maaelu arengu poliitika puhul võib tugev partnerlus kohalike asutustega aidata sihipärasemalt tegeleda asjaomaste piirkondade eriprobleemidega. Seega peaks jätkama kohaliku tootmise toetamist POSEI programmide kaudu.

(20) Äärepoolseimate piirkondade toodete turustamise toetamiseks tuleks seada sisse toetus kõnealuste toodete turustamiseks väljaspool tootmispiirkonda, arvestades kõnealuste piirkondade kaugust tarbijaturgudest ja kahekordse ladustamise vajadust, mis nõuavad suuri lisakulutusi ning on peamised äärepoolseimate piirkondade konkurentsivõimet siseturul pärssivad tegurid. Kõnealuste tegurite tõttu on vaja POSEI kava lähitulevikus läbi vaadata.

(21) Kohalikku põllumajanduslikku tootmist soodustavate meetmete kehtestamiseks tuleks määrata kindlaks POSEI programmides nõutavad miinimumkriteeriumid, eelkõige asukoha, väljapakutud strateegia, eesmärkide ja meetmete kirjeldus. Selleks et vältida toetuse mittevastavust ja kattumist, tuleks samuti kindlaks määrata põhimõtted, mis tagavad kõnealuste meetmete kooskõla liidu muude poliitikavaldkondadega.

(22) Käesoleva määruse kohaldamiseks peaks samuti olema võimalik, et POSEI programmid sisaldavad meetmeid uuringute, tutvustusprojektide, koolituse ja tehnilise abi rahastamiseks.

(23) Äärepoolseimate piirkondade põllumajandustootjaid tuleks julgustada jätkama kvaliteetsete toodete tootmist ning nende toodete turustamist tuleks toetada. Sel otstarbel võib kasulik olla käesoleva määrusega loodud logo ja liidu muude kvaliteedi tunnustamise viiside kasutamine.

(24) Äärepoolseimate piirkondade teatavate põllumajandus-, töötlemis- ja turustamisettevõtete struktuur on ebapiisav ning ettevõtted kannatavad konkreetsete raskuste käes. Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) [1] artikli 26 lõikega 2 ja artikli 28 lõikega 2 on seetõttu ette nähtud soodsam toetusmäär äärepoolseimates piirkondades tehtavate teatavate investeeringuliikide puhul.

(25) Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 27 lõikes 1 on sätestatud, et kõnealuses määruses sätestatud investeeringutoetuse piirangut ei kohaldata äärepoolseimate piirkondade puhul.

(26) Määruses (EÜ) nr 1698/2005 on määratud kindlaks põllumajanduse keskkonnatoetuse saamise tingimustele vastavad aastased ülemmäärad. Assooride teatavate väga tundlike karjamaade erilise keskkonnaseisundi arvessevõtmiseks ning põllumajandusmaa maastiku, iseloomulike vormide ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks, eriti Madeira ja Kanaari saarte terrasspõllunduspiirkondades, samuti äärepoolseimate piirkondade kivimüüride säilitamiseks, tuleks teatavate erimeetmete puhul ette näha võimalus suurendada kõnealuseid määrasid kuni kaks korda.

(27) Erandi võib teha komisjoni järjepidevast strateegiast, mille kohaselt ei anta riigiabi aluslepingu I lisaga hõlmatud põllumajandustoodete tootmiseks, töötlemiseks ja turustamiseks, et leevendada põllumajanduslikule tootmisele seatud eripiiranguid äärepoolseimates piirkondades, mis tulenevad nende äärepoolseimast asukohast, eelkõige eraldatusest, saarelisest asendist, väikesest pindalast, mägisest maastikust, kliimast või nende majanduslikust sõltuvusest vähesest hulgast toodetest. Põllumajandustootmine on eluliselt tähtis maapiirkondade elavdamise ja elanikkonna paikseks jäämise seisukohast ning äärepoolseimaid maapiirkondi mõjutab eriti elanikkonna vananemine, väike rahvastikutihedus ja mõningates piirkondades ka elanikkonna väljavool.

(28) Äärepoolseimate piirkondade põllumajanduskultuuride taimetervis kannatab eriomaste probleemide tõttu, nt kahjurite saabumine, mida seostatakse suurenenud impordimahtudega teistest riikidest, kliima ja kõnealustes piirkondades varem rakendatud kontrollimeetmete puudulikkusega. Seetõttu tuleks rakendada programme kahjulike organismide vastu võitlemiseks, muu hulgas säästvate ja keskkonnasõbralike mahepõllumajanduslike meetodite abil. Tuleks kindlaks määrata liidu rahaline toetus selliste programmide puhul, võttes arvesse, et mitmeaastase finantsraamistiku kohaselt viiakse alates 2014. aastast nende programmide rahastamine teise eelarverubriigi alla.

[1] ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

(29) Viinamarjaistandused on Madeiral ning Kanaari saartel kõige levinum viljeluse liik, olles väga tähtsad ka Assooridele, nii et nende säilitamine on majanduslikel, sotsiaalsetel ja keskkondlikel põhjustel eriti tähtis. Et jätkuvalt tootmist edendada, ei kohaldata kõnealustes piirkondades määrusega (EÜ) nr 1234/2007 ette nähtud loobumislisatasu, turumehhanisme ja Kanaari saarte puhul istutusõiguste süsteemi. Erakorralist destilleerimist peaks siiski olema võimalik kohaldada Kanaari saartel juhul, kui turg on kvaliteediprobleemide tõttu erandlikult häiritud. Samuti on tehnilised ning sotsiaal-majanduslikud raskused takistanud õigeaegset ümberkorraldust Madeira ja Assooride autonoomsetes piirkondades, kuhu on istutatud viinamarjade hübriidsorte, mis on määruse (EÜ) nr 1234/2007 alusel keelatud. Sellistes viinamarjaistandustes toodetud veini kasutatakse üksnes tavapäraseks kohalikuks tarbimiseks.

(30) Piimasektori ümberkorraldamine Assooridel ei ole veel lõpetatud. Arvestades Assooride suurt sõltuvust piimatootmisest ning muid takistusi, mis on tingitud saarte äärepoolsest asukohast ja elujõulise alternatiivse tootmisharu puudumisest, tuleks säilitada erandid määruse (EÜ) nr 1234/2007 teatavatest sätetest, milles käsitletakse piima ja piimatoodete pealt arvestatavat kvoodiületamise tasu.

(31) Kuna piimatootmisel on Assooridel ühe peamise majandusarengut, sotsiaalset stabiilsust, keskkonna kvaliteeti ja maakasutust soodustava tegurina asendamatu roll, on POSEI programmid kõige sobivam vahend mis tahes vajalike meetmete võtmiseks, et seda tootmist säilitada.

(32) Lehmapiima tootmise toetus Madeiral ja Réunionil ei ole olnud piisav, et säilitada tasakaal kodumaiste ja välismaiste tarnete vahel peamiselt nii sektorit mõjutavate tõsiste struktuuriliste raskuste tõttu kui ka sektori raskuste tõttu uue majanduskeskkonnaga kohanemisel. Selle tulemusena tuleks lubada liidust pärit piimapulbrist kõrgkuumutatud pulbripiima tootmist, pidades silmas kohalikku tarbimisvajadust, kui selle meetmega ei takistata kohapeal toodetud piima kogumist ja turustamist ega selle tootmise arengu soodustamiseks tehtavaid jõupingutusi. Tarbija nõuetekohaseks teavitamiseks tuleks kehtestada kohustus tähistada toote müümisel kasutataval märgistusel piimapulbrist toodetud kõrgkuumutatud pulbripiima valmistusviis. Seda sätet tuleks kohaldada ka Martinique'i, Prantsuse Guajaana ja Guadeloupe'i suhtes, kui Prantsusmaa seda taotleb ja kui ta põhjendab oma taotlust kohalike sidusrühmade sooviga ning suutlikkusega piimatootmist arendada.

(33) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 kohaldamata jätmine Prantsusmaa ülemeredepartemangudes ja Madeiral on põhjendatud vajadusega säilitada soodustuste abil kohalik piimatootmine. Madeiral tuleks seda erandit kohaldada 4 000 tonni ulatuses.

(34) Äärepoolseimate piirkondade vahelist kaubandust tuleks edendada kohaliku tarbimise vajaduse rahuldamiseks. On otstarbekas ergutada iga äärepoolseima piirkonna üleliigse toodangu – nt Assooride piima, veiseliha ja noorte isasveiste – eksporti nendesse piirkondadesse, kus ei suudeta ise oma vajadust katta, eesmärgiga elavdada kaubavahetust, vältides samas kahjulikku mõju kohaliku tootmise arengule. Samuti tuleks tagada vajalikud tingimused õiglaseks ja ausaks kaubanduseks.

(35) Tavapärast loomakasvatust tuleks toetada. Kohaliku tarbimise vajaduse rahuldamiseks Prantsusmaa ülemeredepartemangudes ja Madeiral tuleks teatavatel tingimustel ja aastase maksimaalse määraga lubada nuumamiseks mõeldud isasveiste puhul tollimaksuvaba importi kolmandatest riikidest.

(36) Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) [1] loodud võimalust kanda ammlehmade eest makstavate lisatasude õigused üle Portugalist Assooridele tuleks uuendada ja seda tuleks kohaldada äärepoolseimate piirkondade toetuskorra raames.

(37) Tubakakasvatus on Kanaari saartel ajaloolise tähtsusega. Majanduslikust aspektist lähtudes on tubaka tootmine jätkuvalt üks põhilisi tööstustegevusi kõnealuses piirkonnas. Sotsiaalset aspekti silmas pidades on tubakakasvatus väga töömahukas ja seda viljelevad väikesed põllumajandusettevõtted. Kõnealuse põllukultuuri ebapiisava tulususe tõttu on see väljasuremisohus. Tubakat kasvatatakse praegu veel üksnes väikesel maa-alal La Palma saarel, kus seda kasutatakse sigarite käsitsi valmistamiseks. Seepärast tuleks Hispaanial lubada anda lisaks liidu toetusele jätkuvalt täiendavat toetust kõnealuse traditsioonilise põllukultuuri säilitamiseks, et toetada sigarite käsitsi valmistamist. Peale selle peaks tubakatoodete jätkuva valmistamise eesmärgil olema toortubaka ja pooltöödeldud tubaka importimine Kanaari saartele jätkuvalt vabastatud tollimaksust kuni 20 000 tonni eemaldatud leherootsudega toortubaka ekvivalendi piires aastas.

[1] ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

(38) Käesoleva määruse rakendamine ei tohiks kahjustada eritoetuste taset, millest äärepoolseimad piirkonnad on seni kasu saanud. Seetõttu peaks liimesriikidel olema sobivate meetmete rakendamiseks juba olemas summad, mis vastavad liidu poolt määrusega (EÜ) nr 247/2006 eraldatud toetusele.

(39) Võttes arvesse võimalikku mõju, mida tulevaste kaubanduskokkulepete läbirääkimised ning ühise põllumajanduspoliitika muudatused võivad äärepoolseimatele piirkondadele avaldada, tuleks seoses nende läbirääkimiste ja muudatustega tehtavate analüüside, uuringute ja hindamiste raames erilist tähelepanu pöörata nende piirkondade eripärale.

(40) Alates 2006. aastast on karjakasvatuse arengu ja demograafilise surve tõttu suurenenud teatavates äärepoolseimates piirkondades, eelkõige Assooridel ja Prantsusmaa ülemeredepartemangudes, vajadus oluliste toodete järele. Seetõttu tuleks suurendada seda eelarve osa, mida liikmesriigid saaksid kasutada asjaomaste piirkondade tarnete erikorra puhul.

(41) Äärepoolseimate piirkondade sotsiaal-majanduslik kude on jätkuvalt väga habras ning mõne jaoks neist suuresti sõltuv banaanisektorist, mis ise kannatab selgelt konkurentsivõimetuse tõttu ja võimetuse tõttu reageerida muutunud turutingimustele. Banaanisektorile eraldatavat POSEI eelarvet tuleks seetõttu suurendada ühekordse piiratud summa võrra, mis tuleks maksta banaanitootjatele eelarveaastal 2013.

(42) Käesoleva määrusega kehtestatud süsteemi nõuetekohase toimimise tagamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas aluslepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse teatavate mitteolemuslike osade täiendamise või muutmise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(43) Selleks et tagada ühetaolised tingimused POSEI programmi rakendamiseks liikmesriikides ja vältida konkurentsimoonutusi ja ettevõtetevahelist diskrimineerimist, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes ([1]).

(44) Kavandatud meetmete kiire kohaldamise võimaldamiseks peaks määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas,*

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE JA EESMÄRGID

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse põllumajanduse erimeetmed selliste raskuste leevendamiseks, mis on tingitud aluslepingu artiklis 349 nimetatud liidu piirkondade (edaspidi „äärepoolseimad piirkonnad") äärepoolseimast asukohast, eelkõige kõrvalisest asukohast, eraldatusest, väikesest pindalast, maastikust, karmist kliimast ja majanduslikust sõltuvusest vähesest hulgast toodetest.

Artikkel 2

Eesmärgid

1. Artiklis 1 osutatud erimeetmed aitavad saavutada järgmisi eesmärke:

a) tagada äärepoolseimate piirkondade varustamine toiduks või töötlemiseks ette nähtud ning põllumajandusliku toorainena kasutatavate oluliste toodetega, vähendades äärepoolseimast asukohast tingitud lisakulusid ning kahjustamata kohalikku tootmist ja selle arengut;

b) kindlustada looma- ja taimeliikide mitmekesistamisega seotud valdkondade pikaajaline tulevik ja areng äärepoolseimates piirkondades, sh kohalike toodete tootmine, töötlemine ja turustamine;

c) säilitada äärepoolseimates piirkondades traditsioonilise põllumajandustegevuse areng ja parandada selle konkurentsivõimet, sh kohaliku saagi ja toodete tootmise, töötlemise ja turustamise osas.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgid viiakse ellu III, IV ja V peatükis esitatud meetmete abil.

([1]) ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

II PEATÜKK

POSEI PROGRAMMID

Artikkel 3

POSEI programmide koostamine

1. Artiklis 1 sätestatud meetmed on määratud iga äärepoolseima piirkonna puhul kindlaks kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmiga (POSEI) (*Programme d'Options Spécifiques à l'Eloignement et l'Insularité*, edaspidi „POSEI programm"), mis hõlmab järgmist:

a) tarnete erikorda vastavalt III peatükile ja

b) erimeetmeid kohaliku põllumajandustootmise toetamiseks vastavalt IV peatükile.

2. POSEI programm kehtestatakse sellisel geograafilisel tasandil, mida asjaomane liikmesriik peab kõige asjakohasemaks. Selle valmistab ette liikmesriigi määratud pädev asutus ning pärast konsulteerimist pädevate asutuste ja organisatsioonidega asjakohasel piirkondlikul tasandil esitab liikmesriik selle artikli 6 kohaselt komisjonile kinnitamiseks.

3. Liikmesriik võib oma äärepoolseimate piirkondade kohta esitada üksnes ühe POSEI programmi.

Artikkel 4

Kooskõla ja järjepidevus

1. POSEI programmide raames võetavad meetmed peavad vastama liidu õigusele. Kõnealused meetmed peavad olema kooskõlas liidu muude poliitikavaldkondadega ja nende raames võetud meetmetega.

2. Tagatakse järjepidevus POSEI programmide ja muude ühise põllumajanduspoliitika vahendite raames võetavate meetmete vahel, eelkõige ühise turukorralduse, maaelu arengu, toodete kvaliteedi, loomade heaolu ja keskkonnakaitse valdkonnas.

Käesoleva määruse raames ei tohi ühtegi meedet rahastada:

a) lisatoetusena turu ühise korralduse raames sätestatud lisatasudele või toetuskavadele, välja arvatud objektiivsete kriteeriumidega põhjendatud erandjuhtudel;

b) teadusuuringute toetusena, meetmena teadusuuringute kavade toetamiseks ega meetmetena, mis vastavad liidupoolse rahastamise tingimustele nõukogu 25. mai 2009. aasta otsuse 2009/470/EÜ (kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas) ([1]) kohaselt;

c) määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohaldamisalasse jäävate meetmete toetusena.

Artikkel 5

POSEI programmide sisu

POSEI programm hõlmab järgmist:

a) meetmete rakendamise ajakava ja üldist suunavat aastase rahastamiskava tabelit, mis näitab ressursside kasutamist;

b) tõendust, et programmide raames võetavad erinevad meetmed on omavahel ning järelevalveks ja hindamiseks kasutatavate kriteeriumide ja kvantitatiivsete näitajatega kooskõlas ja järjepidevad;

c) programmide, sealhulgas reklaami, järelevalve ja hindamise tulemuslikku ja asjakohast rakendamist tagavaid meetmeid ja kvantitatiivsete näitajate määratlusi programmi hindamiseks;

d) programmi rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste ja organite määramist ning pädevate asutuste või organite ja sotsiaal-majanduslike partnerite määramist asjakohasel tasandil ning konsultatsioonide tulemusi.

Artikkel 6

POSEI programmide heakskiitmine ja muutmine

1. POSEI programmid on loodud määrusega (EÜ) nr 247/2006 ning neid rahastatakse artikli 30 lõigetes 2 ja 3 osutatud rahaeraldistest.

Iga programm sisaldab prognoositavat tarnebilanssi, milles esitatakse tooted, nende kogused ja nende tarnimiseks antava liidu toetuse suurus, ning kohaliku tootmise toetuskava projekti.

2. Et programme äärepoolseimate piirkondade nõuetele ja väljapakutud strateegiale paremini kohandada, võivad liikmesriigid pärast asjaomaste sotsiaal-majanduslike partneritega konsulteerimist esitada sõltuvalt POSEI programmidega hõlmatud meetmete aastahinnangust komisjonile artikli 30 lõigetes 2 ja 3 osutatud rahaeraldiste raames oma nõuetekohaselt põhjendatud ettepanekud meetmete muutmiseks. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse menetlused, et hinnata, kas esitatud muudatusettepanekud vastavad liidu õigusele ning otsustada, kas need heaks kiita. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

([1]) ELT L 155, 18.6.2009, lk 30.

3. Lõikes 2 osutatud rakendusaktides sätestatud menetlustes võib arvesse võtta järgmisi tegureid: liikmesriikide muudatusettepanekute olulisus seoses uute meetmete kehtestamisega, kas meetmetele eraldatud eelarvelisi vahendeid on muudetud oluliselt, prognoositavas tarnebilansis esitatud toodete koguste ja neile antava toetuse taseme muutused ning nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruses (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) [1] kehtestatud koodides ja kirjeldustes tehtud muudatused.

4. Lõike 2 osutatud rakendusaktides määratakse iga menetluse puhul kindlaks ka muudatuste taotlemise sagedus ning ajavahemik, mille jooksul tuleb heakskiidetud muudatusettepanekud rakendada.

Artikkel 7

Rahaeraldiste muutmine

Hiljemalt 22. aprillil 2013 esitavad liikmesriigid komisjonile oma POSEI programmide muudatusettepanekute kavandid artikli 30 lõikega 5 kehtestatud muudatuste kajastamiseks.

Muudatused rakenduvad üks kuu pärast nende esitamist, kui komisjon ei ole selle aja jooksul esitanud vastuväiteid.

Pädevad asutused maksavad artikli 30 lõikes 5 osutatud toetuse välja hiljemalt 30. juunil 2013.

Artikkel 8

Kontroll ja järelevalve

Kontrollitegevuses teostavad liikmesriigid halduskontrolle ja kohapealseid kontrolle. Komisjon võtab vastu rakendusaktid liikmesriikide teostatavate kontrollide miinimumnõuete kohta.

Komisjon võtab ühtlasi vastu rakendusaktid menetluse ning materiaalsete ja finantsnäitajate kohta, et tagada programmide tõhus järelevalve.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

III PEATÜKK

TARNETE ERIKORD

Artikkel 9

Prognoositav tarnebilanss

1. Kehtestatakse tarnete erikord aluslepingu I lisas loetletud põllumajandustoodete jaoks, mis on äärepoolseimates piirkondades olulised toiduna, muude toodete tootmiseks või põllumajandusliku toorainena.

2. Asjaomane liikmesriik kehtestab kõige asjakohasemal geograafilisel tasandil prognoositava tarnebilansi, et määrata aluslepingu I lisas nimetatud põllumajandustoodete kogused, mida on vaja iga äärepoolseima piirkonna aastase tarnevajaduse rahuldamiseks.

Eraldi prognoositava bilansi võib koostada kohalikuks turustamiseks ja ülejäänud liitu tavapäraseks edasisaatmiseks või artikli 14 lõike 3 tähenduses kolmandatest riikidest eksporditud piirkondliku või traditsioonilise kaubavahetuse raames ette nähtud tooteid töötlevate ja pakendavate ettevõtete vajaduste jaoks.

Artikkel 10

Erikorra toimimine

1. Prognoositavas tarnebilansis kindlaksmääratud koguste piires ei kohaldata tollimakse tarnete erikorraga hõlmatud kolmandatest riikidest pärit toodete importimisel äärepoolseimatesse piirkondadesse.

Tooteid, mis on liidu tolliterritooriumile sisse toodud seestöötlemise või tolliladustamise tolliprotseduuri alusel, käsitatakse käesoleva peatüki kohaldamisel kolmandatest riikidest otse imporditud toodetena.

2. Artikli 9 lõike 2 kohaselt kehtestatud nõuete täitmise tagamiseks hinna ja kvaliteedi osas ning samas säilitades liidu osakaalu tarnimisel, antakse toetust riikliku sekkumise raames ladustatud või liidu turul saadavate liidu toodete tarnimiseks äärepoolseimatesse piirkondadesse.

Toetus määratakse kindlaks iga asjaomase toote puhul, võttes arvesse äärepoolseimatesse piirkondadesse toodete vedamisel tekkivaid lisakulusid ja kolmandatesse riikidesse eksportimise suhtes kohaldatavaid hindu ning töötlemiseks ette nähtud toodete ja põllumajanduslike sisendite puhul äärepoolseima asukohaga, eelkõige saarelise asendiga või väikese pindalaga seonduvaid lisakulusid.

3. Toetust ei anta nende toodete tarnimiseks, mille suhtes on juba kohaldatud tarnete erikorra soodustusi muus äärepoolseimas piirkonnas.

[1] EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1.

4. Tarnete erikorda kohaldatakse üksnes veatu, ehtsa ja standardse turustuskvaliteediga toodete suhtes. Kolmandate riikide toodete tagatiste tase peab vastama liidu veterinaar- ja taimetervisestandardite kohaselt toodetud toodete tasemele.

Artikkel 11

Rakendamine

Tarnete erikorra rakendamisel võetakse eelkõige arvesse:

a) äärepoolseimate piirkondade erivajadusi ning töötlemiseks ja tooraineks ette nähtud toodete puhul konkreetseid kvaliteedinõudeid;

b) kaubavoogusid ülejäänud liiduga;

c) kavandatava toetuse majanduslikku külge;

d) vajadust tagada, et olemasolevat kohalikku tootmist ei viida tasakaalust välja ega takistata selle arengut.

Artikkel 12

Sertifikaadid

1. Tarnete erikorraga hõlmatud imporditollimaksudest vabastamist või tarnetoetust kohaldatakse sertifikaadi esitamisel.

Sertifikaate antakse välja üksnes nendele ettevõtjatele, kes on kantud pädevate asutuste hallatavasse registrisse.

Sertifikaadid ei ole üleantavad.

2. Impordilitsentside, vabastussertifikaatide ja toetussertifikaatide taotlemisel ei nõuta tagatist. Kuivõrd see on käesoleva määruse nõuetekohase kohaldamise tagamiseks vajalik, võib pädev asutus nõuda artiklis 13 osutatud soodustuse summaga võrdse tagatise esitamist. Sellisel juhul kohaldatakse komisjoni 23. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 376/2008 (millega sätestatakse põllumajandussaaduste- ja toodete impordi- ja ekspordilitsentside ning eelkinnitussertifikaatide süsteemi kohaldamise ühised üksikasjalikud eeskirjad) [1] artikli 34 lõikeid 1, 4, 5, 6, 7 ja 8.

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte, milles määratakse kindlaks ettevõtjate registrisse kandmise tingimused ja tagatakse, et ettevõtjad saaksid tarnete erikorra raames täielikult oma õigusi teostada.

3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid vajalike meetmete kehtestamiseks, mis aitavad tagada, et liikmesriigid kohaldaksid käesolevat artiklit ühetaoliselt, eelkõige sertifikaatide korra elluviimise ja ettevõtjate poolt registreerimisel võetavate kohustuste osas. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 13

Soodustuse mõju

1. Imporditollimaksudest vabastamisel või tarnetoetusel põhineva tarnete erikorra kohaldamise tingimuseks on korrast tuleneva majandusliku soodustuse mõju jõudmine lõpptarbijani, kelleks võib olla tavatarbija, kui tegemist on otseseks tarbimiseks ette nähtud toodetega; viimane töötleja või pakendaja, kui tegemist on töötlemis- või pakendamisettevõtetele mõeldud toodetega; või põllumajandusettevõtja, kui tegemist on loomasöödaks või põllumajanduslikuks tooraineks ette nähtud tootega.

Esimeses lõigus osutatud soodustus peab olema võrdne imporditollimaksudest vabastamise summaga või toetuse summaga.

2. Lõike 1 ühetaolise kohaldamise tagamiseks võtab komisjon vastu rakendusaktid lõikes 1 sätestatud eeskirjade kohaldamise, eriti tingimuste kohta, mille järgi liikmesriigid saaksid jälgida soodustuse tegelikku jõudmist lõpptarbijani. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 14

Eksport kolmandatesse riikidesse ja lähetamine ülejäänud liitu

1. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse nõuded, mille alusel võib tarnete erikorraga hõlmatud tooteid eksportida kolmandatesse riikidesse või lähetada ülejäänud liitu ning mis hõlmavad artikli 10 kohaselt imporditollimaksude maksmist või saadud toetuse hüvitamist. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Tarnete erikorraga hõlmatud toodete eksportimisel kolmandatesse riikidesse ei nõuta sertifikaadi esitamist.

[1] ELT L 114, 26.4.2008, lk 3.

Esimest lõiku ei kohaldata kaubavoogude suhtes Prantsusmaa ülemeredepartemangude vahel.

2. Lõike 1 esimest lõiku ei kohaldata äärepoolseimates piirkondades tarnete erikorra raames toetust saanud toodetest töödeldud toodete suhtes, mis on:

a) eksporditud kolmandatesse riikidesse või lähetatud ülejäänud liitu tavapärase lähetamise või eksportimise piires. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse kõnealused kogused lähetamise või ekspordi keskmiste näitajate alusel, võttes võrdlusaluseks kolme parima aasta tõendatud keskmised näitajad ajavahemikul 2005–2012. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega;

b) eksporditud kolmandatesse riikidesse piirkondlike kaubanduse raames;

c) lähetatud Assooride, Madeira ja Kanaari saarte piirkondade vahel;

d) lähetatud Prantsusmaa ülemeredepartemangude vahel.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud toodete ekspordile ei anta eksporditoetust.

Esimese lõigu punktides a ja b osutatud toodete eksportimisel kolmandatesse riikidesse ei nõuta sertifikaadi esitamist.

3. Käesolevas peatükis mõistetakse „piirkondliku kaubanduse” all äärepoolseimate piirkondade kaubavahetust kolmandate riikidega, mis asuvad kõnealuste äärepoolseimate piirkondadega samas geograafilises piirkonnas, ning riikidega, millega neil on ajaloolised kaubandussuhted. Komisjon võtab vastu rakendusaktid kõnealuste riikide nimekirja koostamiseks, võttes arvesse liikmesriikide objektiivseid nõudmisi pärast konsulteerimist asjaomaste sektoritega. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Tooteid, mis on tarnitud Prantsusmaa ülemeredepartemangudesse, Assooridele, Madeirale või Kanaari saartele tarnete erikorra alusel ja mida on kasutatud laevade ja lennukite pardavarudega varustamiseks, käsitatakse kohalikult tarbituna.

5. Erandina lõike 2 esimese lõigu punktist a võib järgmise viie aasta jooksul tarnida Assooridelt liidu teistesse piirkondadesse järgmised maksimumkogused suhkrut (CN-kood 1701):

— 2011. aastal: 3 000 tonni,

— 2012. aastal: 2 500 tonni,

— 2013. aastal: 2 000 tonni,

— 2014. aastal: 1 500 tonni,

— 2015. aastal: 1 000 tonni.

6. Toodete töötlemisel, millele võib järgneda tavapärane või piirkondlik eksport või tavapärane lähetamine, tuleb *mutatis mutandis* täita asjakohastes liidu õigusaktides sätestatud seestöötlemise protseduuri ja tollikontrolli all töötlemise protseduuri alusel ette nähtud töötlemistingimusi, välja arvatud kõikide tavaliste käitlemistoimingute puhul.

Artikkel 15

Suhkur

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 204 lõigetes 2 ja 3 sätestatud ajavahemiku jooksul kohaldatakse kõnealuse määruse artiklis 61 osutatud kvooti ületava toodangu puhul imporditollimaksudest vabastamise kava käesoleva määruse artiklis 9 osutatud prognoositava tarnebilansi piires järgmiste toodete suhtes:

a) suhkur, mis on sisse toodud tarbimiseks Madeiral ja Kanaari saartel CN-koodi 1701 alla kuuluva valge suhkruna;

b) suhkur, mis on sisse toodud rafineerimiseks ja tarbimiseks Assooridel CN-koodi 1701 12 10 alla kuuluva toorsuhkruna (toorpeedisuhkur).

2. Rafineerimise eesmärgil võib Assooridel kohaldada imporditollimaksudest vabastamist prognoositava tarnebilansi piires lisaks lõikes 1 osutatud kogustele ka CN-koodi 1701 11 10 alla kuuluva toorsuhkru (toor-roosuhkur) suhtes.

Assooride toorsuhkruvajaduse kindlaksmääramisel võetakse arvesse kohaliku suhkrupeeditootmise arengut. Tarnekorraga hõlmatavad kogused määratakse kindlaks nii, et Assooridel igal aastal rafineeritava suhkru kogus ei ületa 10 000 tonni.

Artikkel 16

Lõssipulber

Erandina artiklist 9 võib Kanaari saartele jätkuvalt tarnida CN-koodi 1901 90 99 alla kuuluvat lõssipulbrit (lõssipulber taimse rasvaga), mis on ette nähtud tööstuslikuks töötlemiseks, kuni 800 tonni aastas. Nimetatud tootele liidu poolt makstav toetus ei tohi ületada vastavalt 210 eurot tonni kohta ning see sisaldub artiklis 30 osutatud ülemmääras. Kõnealune toode on ette nähtud üksnes kohalikuks tarbimiseks.

Artikkel 17

Riis

Tollimaksuga ei maksustata ühegi CN-koodi 1006 10, 1006 20 või 1006 40 00 alla kuuluva toote importi Prantsusmaa Réunioni ülemeredepartemangu seal tarbimiseks.

Artikkel 18

Kontroll ja karistused

1. Tarnete erikorraga hõlmatud toodete importimisel või nende sissetoomisel äärepoolseimatesse piirkondadesse, samuti nende eksportimisel või lähetamisel äärepoolseimatest piirkondadest kuuluvad kõnealused tooted halduskontrolli alla.

Komisjon võtab vastu rakendusaktid liikmesriikide kohaldatava kontrolli miinimumnõuete kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Ilma et see piiraks karistuste kohaldamist siseriiklike õigusaktide alusel ja välja arvatud vääramatu jõu või erakorraliste ilmastikuolude korral, võtab pädev asutus juhul, kui artiklis 12 osutatud ettevõtja ei täida artikli 12 alusel võetud kohustusi, järgmised meetmed:

a) nõuab tagasi ettevõtjale antud soodustuse;

b) peatab ajutiselt või tühistab ettevõtte registreerimise olenevalt rikkumise tõsidusest.

3. Kui artiklis 12 osutatud ettevõtja ei teosta kavandatud importi või sissetoomist, peatab pädev asutus tema litsentside ja sertifikaatide taotlemise õiguse litsentsi või sertifikaadi kehtivusaja lõppemisele järgnevaks 60 päevaks, välja arvatud vääramatu jõu või erakorraliste ilmastikuolude korral. Pärast peatamisaja lõppu tuleb pädeva asutuse poolt kindlaksmääratava aja jooksul edasiste lubade või sertifikaatide väljaandmiseks esitada soodustuse summaga võrdne tagatis.

Pädev asutus võtab vajalikud meetmed, et väljaantud litsentside ja sertifikaatide täieliku või osalise kasutamata jätmise või tühistamise tõttu järelejäänud tootekogused uuesti kasutusele võtta või antud soodustus tagasi nõuda.

IV PEATÜKK

MEETMED KOHALIKE PÕLLUMAJANDUSTOODETE TOETAMISEKS

Artikkel 19

Meetmed

1. POSEI programmid hõlmavad kohalikke põllumajandustooteid soodustavaid aluslepingu III jaotise kolmanda osa kohaldamisalasse kuuluvaid erimeetmeid äärepoolseimate piirkondade põllumajandustootmise järjepidevuse ja arengu tagamiseks.

2. Programmi need osad, mis hõlmavad kohalikku põllumajandustootmist toetavaid meetmeid ja mis vastavad artiklis 2 sätestatud eesmärkidele, sisaldavad vähemalt järgmisi üksikasju:

a) kirjeldust, milles arvandmete alusel käsitletakse põllumajandustootmise olukorda, arvestades olemasolevaid hindamise tulemusi, näidatakse arenguerinevusi, arengus mahajäämust ja arenguvõimalusi, kasutatud rahastamisvahendeid ning varem algatatud ettevõtmiste peamisi tulemusi;

b) väljapakutud strateegia kirjeldust, seatud prioriteete ning kvantitatiivseid üldisi ja tegevuseesmärke, samuti eelhindamist, mis näitab oodatavat majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset mõju, sealhulgas mõju tööhõivele;

c) kavandatavate meetmete kirjeldust, eelkõige programmi rakendamiseks ette nähtud toetuskavade kirjeldust, ning vajaduse korral teavet asjaomaste meetmete ettevalmistamise, rakendamise või kohandamisega seotud uuringute, tutvustusprojektide, koolituse või tehnilise abi vajaduse kohta;

d) nende toetuste loetelu, mis koosnevad otsetoetustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 lõike d tähenduses;

e) programmiga kehtestatud ühe või mitme eesmärgi saavutamiseks iga meetme jaoks määratud toetusesummat ja iga tegevuse jaoks ette nähtud eeldatavat summat.

3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid lõikes 2 osutatud toetuse andmise tingimuste kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Programm võib hõlmata toetusmeetmeid äärepoolseimate piirkondade põllumajandustoodete tootmiseks, töötlemiseks ja turustamiseks.

Iga meede võib sisaldada mitut tegevust. Iga tegevuse puhul on programmiga määratud kindlaks järgmised üksikasjad:

a) toetusesaajad,

b) toetusekõlblikkuse tingimused,

c) toetuse summa ühiku kohta.

Et toetada toodete turustamist väljaspool nende tootmispiirkonda, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusaktid turustamiseks antava toetuse summa kindlaksmääramise tingimuste kohta ja, kui see on asjakohane, tingimuste kohta, millega määratakse kindlaks nende toodete kogused, millele toetust võib anda.

Artikkel 20

Kontrollid ja alusetult tehtud väljamaksed

1. Käesolevas peatükis osutatud meetmete kontrollimiseks teostatakse halduskontrolle ja kohapealseid kontrolle.

2. Alusetult tehtud väljamakse korral on asjaomane toetusesaaja kohustatud kõnealuse summa tagasi maksma. Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1122/2009 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega) [1] artiklit 80 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

V PEATÜKK

TÄIENDAVAD MEETMED

Artikkel 21

Logo

1. Äärepoolseimatele piirkondadele iseloomulike kvaliteetsete töödeldud või töötlemata põllumajandustoodete tuntuse ja tarbimise suurendamiseks luuakse logo.

2. Asjaomased kaubandusorganisatsioonid teevad ettepaneku lõikega 1 ette nähtud logo kasutamise tingimuste kohta. Riiklikud asutused edastavad need ettepanekud koos oma arvamusega komisjonile.

Logo kasutamist jälgib ametiasutus või pädevate riiklike asutuste loa saanud organ.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusaktid logo kasutusõiguse rakendamise tingimuste ning järeletegemise ja kasutamise tingimuste kohta. Kõnealused tingimused määratakse kindlaks selleks, et parandada äärepoolseimatele piirkondadele iseloomulike kvaliteetsete töödeldud või töötlemata põllumajandustoodete tuntust ja suurendada nende tarbimist.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, mis käsitlevad üksikasjalikke eeskirju logo rakendamiseks, samuti liikmesriikide teostatavat kontrolli ja järelevalve miinimumnõudeid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 22

Maaelu arendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõikest 4 võib kõnealuse määruse I lisaga ette nähtud liidupoolse toetuse saamise tingimustele vastavaid aastaseid ülemmäärasid tõsta kuni kaks korda Assooride järvede kaitsmise meetme puhul ja äärepoolseimate piirkondade põllumajandusmaa maastiku, bioloogilise mitmekesisuse ja iseloomulike vormide ning kivimüüride säilitamise meetme puhul.

2. Käesoleva artikli lõikega 1 kavandatud meetmete kirjeldus kantakse vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklis 16 nimetatud kõnealuste piirkondade programmidesse.

Artikkel 23

Riigiabi

1. Aluslepingu I lisaga hõlmatud põllumajandustoodete puhul, mille suhtes kohaldatakse aluslepingu artikleid 107, 108 ja 109, võib komisjon kooskõlas aluslepingu artikliga 108 lubada äärepoolseimate piirkondade eraldatusest, saarelisest asendist ja äärepoolseimast asukohast tulenevate eriliste põllumajanduspiirangute leevendamiseks tegevusabi andmist kõnealuste toodete tootmis-, töötlemis- ja turustamissektorites.

[1] ELT L 316, 2.12.2009, lk 65.

2. Liikmesriigid võivad POSEI programmide elluviimist täiendavalt rahastada. Sellisel juhul peavad nad teavitama komisjoni riigiabist ja komisjon võib selle kõnealuste programmide osana vastavalt käesolevale määrusele heaks kiita. Sel viisil teatatud abi käsitatakse abina, millest on teatatud aluslepingu artikli 108 lõike 3 esimese lause tähenduses.

3. Prantsusmaa äärepoolseimate piirkondade suhkrusektorile võib Prantsusmaa anda abi kuni 90 miljonit eurot turustusaasta kohta.

Prantsusmaa teavitab komisjoni 30 päeva jooksul pärast iga turustusaasta lõppu tegelikult makstud abisummadest.

4. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaldamist, erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 180 esimesest lõigust ning nõukogu 24. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1184/2006 (millega kohaldatakse teatavaid konkurentsieeskirju põllumajandustoodete ja -saaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes) [1] artiklist 3, ei kohaldata aluslepingu artikleid 107, 108 ja 109 maksete suhtes, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega selle IV peatüki, käesoleva artikli lõike 3 ning artiklite 24 ja 28 alusel.

Artikkel 24

Taimetervise programmid

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile taimedele ja taimsetele saadustele kahjulike organismide vastu võitlemise programmid äärepoolseimates piirkondades. Programmides määratakse eelkõige kindlaks taotletavad eesmärgid, võetavad meetmed, nende kestus ja kulud.

Komisjon hindab esitatud programme. Komisjon otsustab kõnealuste programmide heakskiitmise või heakskiitmata jätmise rakendusaktidega. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Liit toetab lõikes 1 ette nähtud programmide rahastamist, tuginedes piirkondliku olukorra tehnilisele analüüsile.

Selline toetus võib hõlmata kuni 75 % toetusekõlblikest kulutustest. Maksmine toimub liikmesriikide asutuste esitatud dokumentide põhjal. Vajaduse korral võib komisjon korraldada uurimise, mille teostavad tema nimel nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiivi 2000/29/EÜ (taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta) [2] artiklis 21 osutatud eksperdid.

3. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et määrata lõikes 2 kehtestatud kriteeriumide ja vastavalt lõikele 1 esitatud programmi põhjal iga piirkonna ja programmi kohta kindlaks:

a) liidupoolse rahalise osaluse suurus ning toetusesumma;

b) liidupoolse toetuse tingimustele vastavad meetmed.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 25

Vein

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikleid 103v, 103w, 103x ja 182a ei kohaldata Assooride ja Madeira suhtes.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 120a lõike 2 teisest lõigust võib Assooridel ja Madeiral koristatud viinamarju, mis on pärit kõnealuse lõigu punktis b osutatud viinamarjasortidest, kasutada üksnes sellise veini tootmiseks, mida ei turustata mujal kui kõnealustes piirkondades.

Portugal likvideerib, kasutades selleks vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikliga 103q ette nähtud toetusi, järkjärgult viinamarjaistandused, kuhu on istutatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 120a lõike 2 teise lõigu punktis b loetletud viinamarjasordid.

3. Erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklist 85f kohaldatakse istutusõiguste üleminekurežiimi Kanaari saarte suhtes kuni 31. detsembrini 2012.

Artikkel 26

Piim

1. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 79 osutatud kvoodiületamise tasu jaotamise eesmärgil käsitatakse ületootmist põhjustanud tootjatena üksnes kõnealuse määruse artikli 65 punktis c määratletud tootjaid, kes asuvad ja toodavad Assooridel ning turustavad koguseid, mis ületavad nende individuaalset kvooti, mida on suurendatud käesoleva lõike kolmandas lõigus osutatud protsendimäära võrra.

[1] ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.

[2] EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1.

Kolmandas lõigus osutatud protsendimäära võrra suurendatud kvooti ületavate koguste eest makstakse kvoodiületamise tasu pärast seda, kui piirmäära suurendamise tõttu üle jäänud kasutamata kogused on ümber jaotatud kõigi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 65 punktis c määratletud tootjate vahel, kes asuvad ja toodavad Assooridel, ning jaotamine on toimunud võrdeliselt iga Assooridel asuva ja tootva tootja kasutuses oleva kvoodiga.

Esimeses lõigus osutatud protsendimäär võrdub alates 2005.–2006. turustusaastast 23 000 tonni suuruse koguse ja 31. märtsil 2010 iga põllumajandusettevõtte kasutuses olevate kvootide summa suhtega. Seda kohaldatakse üksnes 31. märtsil 2010 kasutuses olevate kvootide suhtes.

2. Turustatud piima või piimaekvivalendi koguseid, mis ületavad kvooti, kuid mis pärast lõikes 1 osutatud ümberjaotamist vastavad lõike 1 kolmandas lõigus osutatud protsendimäärale, ei võeta arvesse Portugali kvoodi ületamise määra kindlaksmääramisel, mida arvutatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 66 kohaselt.

3. Piimatootjate suhtes kohaldatavat, määrusega (EÜ) nr 1234/2007 ette nähtud kvoodiületamise tasu kava ei kohaldata Prantsusmaa ülemeredepartemangudes ega 4 000 tonni kohapeal toodetud piima ulatuses Madeiral.

4. Olenemata määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 114 lõikest 2, lubatakse Prantsusmaa Réunioni ülemeredepartemangul toota liidu päritolu piimapulbrist kõrgkuumutatud pulbripiima kohaliku tarbimisvajaduse piires, kui selle meetmega ei takistata kohapeal toodetud piima kogumist ja turustamist. Kui Prantsusmaa tõestab sellise meetme asjakohasust Prantsusmaa Martinique'i, Guadeloupe'i ja Prantsuse Guajaana ülemeredepartemangude jaoks, on komisjonil vajaduse korral õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte kõnealuse meetme laiendamiseks nimetatud departemangudele. Kõnealune toode on ette nähtud üksnes kohalikuks tarbimiseks.

Sellisel viisil saadud kõrgkuumutatud pulbripiima valmistusviis peab olema toote müümisel kasutataval märgistusel selgelt tähistatud.

Artikkel 27

Loomakasvatus

1. Kuni kohalike noorte isasveiste arv jõuab tasemele, mis on piisav kohaliku loomaliha tootmise arendamiseks Prantsusmaa ülemeredepartemangudes ja Madeiral, kehtestatakse võimalus importida ilma ühise tollitariifistiku imporditollimaksu kohaldamata kolmandatest riikidest veiseid nuumamiseks ja tarbimiseks Prantsusmaa ülemeredepartemangudesse ja Madeirale. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, mis käsitlevad käesoleva lõigu kohaldamiseks vajalikke meetmeid ning eelkõige tingimusi, mille alusel vabastada noorte isasveiste import Prantsusmaa ülemeredepartemangudesse ja Madeirale tollimaksust. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artiklit 13 ja artikli 14 lõiget 1 kohaldatakse loomade suhtes, mis vastavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tollimaksudest vabastamise tingimustele.

2. Lõikes 1 osutatud tollimaksust vabastamise tingimustele vastavate loomade arv määratakse kindlaks POSEI programmidega, kui impordivajadus on põhjendatud, võttes arvesse kohaliku tootmise arengut. Selliste loomade puhul eelistatakse tootjaid, kelle nuumveistest on vähemalt 50 % kohaliku päritoluga.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte imporditollimaksudest vabastamise kohta. Kõnealused tingimused võtavad arvesse loomakasvatussektori ja selle harude kohalikku eripära.

3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 52 ja artikli 53 lõike 1 kohaldamisel võib Portugal vähendada riiklikku ülemmäära osa, mis vastab lammaste ja kitsede liha eest makstavatele tasudele ning ammlehmade eest makstavatele lisatasudele. Sellisel juhul võtab komisjon vastu rakendusaktid asjaomase summa kohta, mis kantakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 52 ja artikli 53 lõike 1 kohaselt kehtestatud ülemmäärast käesoleva määruse artikli 30 lõike 2 teises taandes osutatud rahalise eraldise alla. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 28

Riigiabi tubakatootmisele

Hispaanial lubatakse anda Kanaari saartele tubaka tootmise toetust. Kõnealune toetus ei tohi põhjustada saarte tootjate vahelist diskrimineerimist.

Toetuse suurus ei tohi ületada 2 980,62 eurot tonni kohta. Täiendavat toetust makstakse kuni 10 tonni jaoks aastas.

Artikkel 29

Tubaka vabastamine tollimaksust

1. Tollimaksu ei kohaldata Kanaari saartele järgmiste otse imporditava toortubaka ja pooltöödeldud tubaka suhtes:

a) CN-kood 2401 ja

b) järgmised alaliigid:

— 2401 10 eemaldamata leherootsudega tubakas,

— 2401 20 eemaldatud leherootsudega tubakas,

— ex 2401 20 sigarite välimised lehed alustel, rullides, tubaka tootmiseks,

— 2401 30 tubakajäägid,

— ex 2402 10 ümbriseta lõpetamata sigarid,

— ex 2403 10 sigaretitubakas (valmis tubakasegud sigarettide, sigarite ja sigarillode tootmiseks),

— ex 2403 91 homogeniseeritud või taastatud tubakas, ka lehtede või ribadena,

— ex 2403 99 paisutatud tubakas.

Esimeses lõigus osutatud erand antakse artiklis 12 osutatud sertifikaatide abil.

Kõnealust erandit kohaldatakse selliste esimeses lõigus osutatud toodete suhtes, millest valmistatakse Kanaari saartel kohalikke vahetult suitsetamiseks mõeldud tooteid, kuni aastase impordilimiidi 20 000 võrdlustonni eemaldatud leherootsudega toortubaka puhul.

2. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, mis käsitlevad lõike 1 kohaldamiseks vajalikke meetmeid ning eelkõige tingimusi, mille alusel vabastada tubaka import Kanaari saartele tollimaksust. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

VI PEATÜKK

FINANTSSÄTTED

Artikkel 30

Rahalised vahendid

1. Käesoleva määrusega ette nähtud meetmeid käsitatakse sekkumisena põllumajandusturgude tasakaalustamiseks nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) [1] artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses, välja arvatud meetmeid, mis on sätestatud:

a) artiklis 22 ning

b) artiklis 24, alates aastateks 2014–2020 kehtestatud mitmeaastase finantsraamistiku kohaldamiskuupäevast.

2. Igal eelarveaastal rahastab liit III ja IV peatükiga ette nähtud meetmeid aastase ülemmäära ulatuses järgmiselt:

— Prantsusmaa ülemeredepartemangud	278,41 miljonit eurot;
— Assoorid ja Madeira	106,21 miljonit eurot;
— Kanaari saared	268,42 miljonit eurot.

3. Peatükiga III ette nähtud meetmete rahastamiseks igal eelarveaastal eraldatud summad ei tohi olla suuremad kui järgmised summad:

— Prantsusmaa ülemeredepartemangud	26,9 miljonit eurot;
— Assoorid ja Madeira	21,2 miljonit eurot;
— Kanaari saared	72,7 miljonit eurot.

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et kehtestada nõuded, mille kohaselt võivad liikmesriigid igal aastal muuta eraldatavaid vahendeid erinevatele toodetele, mis on tarnete erikorra raames toetuskõlblikud. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 34 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 33 vastu delegeeritud õigusakte tingimuste kohta, mille alusel määratakse kindlaks uuringute, tutvustusprojektide, koolituse ja tehnilise abi rahastamise meetmete jaoks eraldatava aastase summa ülemmäär, eeldusel et eraldis on mõistlik ja proportsionaalne.

5. Liit rahastab eelarveaastal 2013 äärepoolseimate piirkondade banaanisektorit täiendavalt järgmiste maksimumsummade ulatuses:

— Prantsusmaa ülemeredepartemangud	kuni 18,52 miljonit eurot;
— Assoorid ja Madeira	kuni 1,24 miljonit eurot;
— Kanaari saared	kuni 20,24 miljonit eurot.

[1] ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.

VII PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Riiklikud meetmed

Liikmesriigid võtavad käesoleva määruse täitmiseks vajalikud meetmed, eelkõige kontrolli ja halduskaristuste suhtes, ning teavitavad sellest komisjoni.

Artikkel 32

Teatised ja aruanded

1. Hiljemalt iga aasta 15. veebruariks teavitavad liikmesriigid komisjoni neile eraldatud assigneeringutest, mida nad kavatsevad järgmisel aastal POSEI programmide alla kuuluva prognoositava tarnebilansi rakendamiseks ja kohalikku põllumajandustootmist toetavate meetmete rakendamiseks kulutada.

2. Hiljemalt iga aasta 30. septembriks esitavad liikmesriigid komisjonile aruande käesoleva määrusega ette nähtud meetmete eelmisel aastal rakendamise kohta.

3. Komisjon esitab 30. juuniks 2015 ja seejärel iga viie aasta möödudes Euroopa Parlamendile ja nõukogule üldaruande käesoleva määruse alusel võetud meetmete mõju kohta (sealhulgas banaani- ja piimasektoris), millele vajaduse korral lisatakse asjakohased ettepanekud.

4. Komisjon lisab kaubanduslepingute sõlmimise ja ühise põllumajanduspoliitika raames läbiviidavatesse analüüsidesse, uuringutesse ja hinnangutesse eripeatüki, kui on tegemist äärepoolseimatele piirkondadele erilist huvi pakkuva teemaga.

Artikkel 33

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 12 lõike 2 teises lõigus, artikli 19 lõike 4 kolmandas lõigus, artikli 21 lõikes 3, artikli 26 lõike 4 esimeses lõigus, artikli 27 lõike 2 teises lõigus ja artikli 30 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 21. märtsist 2013. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 12 lõike 2 teises lõigus, artikli 19 lõike 4 kolmandas lõigus, artikli 21 lõikes 3, artikli 26 lõike 4 esimeses lõigus, artikli 27 lõike 2 teises lõigus ja artikli 30 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 12 lõike 2 teise lõigu, artikli 19 lõike 4 kolmanda lõigu, artikli 21 lõike 3, artikli 26 lõike 4 esimese lõigu, artikli 27 lõike 2 teise lõigu ja artikli 30 lõike 4 alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktid jõustuvad üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 34

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab otsetoetuste korralduskomitee, mis on loodud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 141, välja arvatud käesoleva määruse artikli 24 rakendamisel, mille puhul abistab komisjoni alaline taimetervise komitee, mis on loodud nõukogu otsusega 76/894/EMÜ [1]. Kõnealused komiteed on komiteed määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 35

Läbivaatamine

Komisjon vaatab kõnealuse korra enne 2013. aasta lõppu läbi, pidades silmas selle üldist tõhusust ja uut ühise põllumajanduspoliitika raamistikku, ning esitab vajaduse korral asjakohased ettepanekud läbivaadatud POSEI kava vastuvõtmiseks.

[1] EÜT L 340, 9.12.1976, lk 25.

Artikkel 36

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 247/2006 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 37

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas.*

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 13. märts 2013

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
M. SCHULZ	L. CREIGHTON

LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 247/2006	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 9
Artikli 3 lõiked 1 ja 2	Artikli 10 lõiked 1 ja 2
—	Artikli 10 lõige 3
—	Artikli 10 lõige 4
Artikli 3 lõige 3	Artikkel 11
Artikli 3 lõige 4	Artikkel 13
Artikli 4 lõiked 1 ja 2	Artikli 14 lõiked 1 ja 2
—	Artikli 14 lõige 3
—	Artikli 14 lõige 4
Artikli 4 lõige 3	Artikli 14 lõige 5
Artikkel 5	Artikkel 15
Artikkel 6	Artikkel 16
Artikkel 7	Artikkel 17
Artikli 8 viimane lause	Artikli 12 lõige 3
Artikli 9 lõige 1 ja artikkel 10	Artikli 19 lõige 1
Artikli 9 lõiked 2 ja 3	Artikkel 3
Artikkel 11	Artikkel 4
Artikli 12 punktid a, b ja c	Artikli 19 lõike 2 punktid a, b ja c
Artikli 12 punktid d, e, f ja g	Artikkel 5
Artikkel 13	Artikli 8 teine lõik
Artikkel 14	Artikkel 21
Artikkel 15	Artikkel 22
Artikkel 16	Artikkel 23
Artikkel 17	Artikkel 24
Artikkel 18	Artikkel 25
Artikkel 19	Artikkel 26
Artikkel 20	Artikkel 27

Määrus (EÜ) nr 247/2006	Käesolev määrus
Artikkel 21	Artikkel 28
Artikkel 22	Artikkel 29
Artikkel 23	Artikkel 30
Artikkel 24	Artikkel 6
Artikkel 27	Artikkel 31
Artikkel 28	Artikkel 32
Artikkel 29	Artikkel 36
Artikkel 33	Artikkel 37